

29 SEP 1998
 வாய்ப்பு
 மார்ச்சு

மார்ச்சு
 வாய்ப்பு
 மார்ச்சு

**News and Articles in
Tamil and English
Please send them to:**

THE EDITOR,

 The Morning Star,
 Diocesan Office,
 Vaddukodai

THE MORNING STAR
 Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
 Under No. Q/J/104/News/
Established : 1841 : A Christian Weekly : Published Every Friday
Vol 157 25 September 1998 No 17
 RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription
 Island : Rs. 120/-
 For Advertisements

 Apply to:
THE MANAGER

 The Morning Star,
 Diocesan Office,
 Vaddukodai

MEMORIAL STONES AT

Vaddukodai

During the past two months Dutch Memorial Stones which were at URUMBIRAI were brought to Vaddukodai with the help of GTZ. These Stones were removed to Urumbirai from Fort Church Jaffna after the fierce fighting in October 1990.

The Executive Committee of the J. D. C. S. I. which met on 16th September 1998, resolved to place the Memorial Stone of LAURENS PYL (Junior) inside the Cathedral because his father LAURENS PYL was responsible for the renovation of this Cathedral in 1678.

Honourary Degrees for Scholars and Philanthropists

Honourary Doctoral Degrees will be conferred on seven leading scholars and philanthropists at the convocation of the University of Jaffna scheduled to take place on the 4th October.

Miss Thangammah Appacutty, Pandit A. Kandiah, Mr. Somasegaram, Prof. K. Sivathamby, Prof. Kailasanathan Kurkkal, and Dr. Vignarajah and Prof. Maheswaran (Posthumous) will be conferred Doctoral Degrees in Philosophy, Literature and Science for their contributions in the field of Education and Social awareness.

Visitors to Jaffna: Memorial Service

Rev. Dr. Dhyan Chand Carr, Principal, Tamilnadu Theological Seminary, Madurai, and Rev. M. Karunakaran, Lecturer in Music in the same institution are scheduled to visit Jaffna in the months of September and October, 1998.

Rev. Dr. Dhyan Chand Carr, will speak at the Service to thank God for the life and witness of the Late Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, scheduled to take place on the 10th of October 1998. Rev. M. Karunakaran will be main Speaker at

A service to thank for the life and witness of the late Bishop Ambalavanar will take place at Uduvil on 10-10-98 at 3.00 p. m.

the Annual Convention of the Jaffna Christian Union. The Conventions will take place from the 21st to 26th September 1998.

Because of the transport difficulties Convention Meetings will be held at Nelliady Manipay, and Jaffna Town.

Dr. W. ROBERT HOLMES

**Missionary and Friend
17.07.1916 TO 03.09.1998**

Dr. Robert Holmes, his wife Frannie and children Bobby and Carolou arrived at Jaffna College, Vaddukodai, Ceylon (Sri Lanka) in October, 1947 on the eve of national independence for the country. It was in the course of the same year that national leadership emerged in the Church and the College in Jaffna. Bishop Kulandran was consecrated the first bishop of the Jaffna Diocese of the

Church of South India (successor to the American Ceylon Mission) and Mr. K. A. Selliah was appointed the first national principal of Jaffna College. Hence along with president Bunker, Dr. Holmes's presence helped immensely the smooth and pleasant devolution of power from missionary patronage and management to a sturdy and responsible national leadership.

Bob Holmes was a pioneer lecturer in the newly formed Undergraduate Department of the College. He was also a chaplain, evangelist, warden and sportsman and a very keen and incisive observer of Jaffna and its people. He was therefore best qualified to

author the very descriptive and well documented book "Jaffna 1980" recently reprinted to with melancholic nostalgia as "THE JAFFNA THAT WAS" It was no surprise therefore that he was often called a "Jaffna man" with great affection and admiration. That is the greatest tribute a grateful people can pay to a foreign missionary in their midst. Jaffna and its recent tragic history was in his thoughts, heart prayers, lips and voracious, correspondence till his very last breath.

My family (seven of us) spent three full days in his and Julia's peaceful home at Lake George two months before his unexpected death. He wanted us to prepare all his favourite Jaffna dishes for him and he relished it so much. He followed up the visit with several letters with questions about the present state of Jaffna letters that now regretfully remain unanswered as death intervened so swiftly.

Bishop V. Azariah, the first Indian bishop in his well remembered and delivered seven minute speech at the World Missionary Conference in Edinburgh 1910, made an ardent appeal to the western missionaries of his day. After referring to the great, devoted and noble sacrifice of the missionaries he concluded his speech with the startling words, "GIVE US ALSO FRIENDS" Bishop Azariah wanted to break the shell of "foreign missionary paternalism" which

Contd to Page 4

A Letter from the Archbishop of Canterbury

PASTORAL LETTER TO THE COMMUNION

August 13, 1998

My dear Sisters and Brothers

Just a few days ago the 13th Lambeth Conference, which brought together 750 Bishops and 650 spouses from the 37 Provinces of the Anglican Communion, ended. Thanks to the prayers of many, and the work of the Holy Spirit in our midst, the vast majority of those present agreed that it had been very worthwhile, with much blessing resulting from our common worship, study and dialogue - blessings which, I know, were experienced as much in the Spouses Programme as in the Bishop's Conference.

At the heart of our Conference was our daily Bible study, in small groups, of Paul's Second Letter to the Corinthians, which we looked at under the title 'Leadership under Pressure' - something which all of us could, I think, readily identify with. As we did so, I was struck by St Paul's emphasis on 'faces': The glory on Moses' face after he had met with God (3:12); the transforming glory on our faces when we turn to God (3:18) and then in 4:6 that wonderful passage where Paul speaks of the light which has shone in our hearts 'to give the light of the knowledge of the glory of God in the face of Jesus Christ'.

And we have been transformed by being together over these three weeks. We have seen one another's faces. People who we might only have heard about in the past are now people we know as friends, whose faces are known to us. And many of us will never be the same again because we have been enriched by the stories those people who have shared with us, of leadership under pressure, and of the goodness of God sometimes in the context of great hardship, poverty and persecution or, elsewhere, of secularity and indifference. How could any of us forget the Bishop of Kitgum's simple but moving account of the death of his beloved wife, Winifred, blown up by a landmine? And who was not

challenged by his courage in maintaining a faithful witness in an area where terrorists regularly abduct children and take them away to train them as killers? Such an account is a vivid reminder of the context in which some of our brothers and sisters work as bishops and Christians.

In listening to each other and sharing common concerns we have also seen the face of the world in its agony and confusions. We have taken time together to study carefully some of the profound and perplexing problems which the Provinces had requested for our agenda. Some of these problems press hard only on some parts of our Communion but they must be of concern to us all as members of one family. The burden of international debt; the changing pattern of inter-relations; the making of moral decisions in an increasingly relativistic climate; the need as a Church to bring peace and reconciliation in those parts of the world threatened civil strife; the impact of technology on us all - all these were looked at in depth and our Reports and Resolutions reflect that fact. (These will be available in due course) What is more, we believe we made considerable progress in addressing these issues as we listened to each other in the context of scripture and the experience of the Communion; and the fruit of our discussions will, I hope, become evident in days to come. Of particular significance, I believe, is the issue of International Debt, and much more will flow from our commitment to press the moral argument for the relief of the burden of unpayable debt.

But there have been times when 'face to face' encounter has been difficult and potentially divisive. This was particularly so with regard to our discussions about human sexuality. Prior to the Conference no Province had asked for

homosexuality to figure as a major item on the agenda, but, nonetheless, the issue was debated hotly and we found that our diversity of theology and culture, often a source of blessing, was becoming a 'differing' that could so easily have resulted in bitter confrontation.

But the result of those discussions was a Resolution, passed by a huge majority, that 'this Conference, in view of the teaching of Scripture upholds faithfulness in marriage between a man and a woman in lifelong union, and believes that abstinence is right for those who are not called to marriage. In the same Resolution we also affirmed that we would commit ourselves to listen to the experience of homosexual persons, and we wish to assure them that they are loved by God and that all baptised, believing and faithful persons, regardless of sexual orientation, are full members of the Body of Christ'.

For the vast majority of us involved in that debate the friendships that had been established coupled with a desire to listen to each other, enabled us to transcend our differences. Nevertheless, I recognise that for some parts of the Church, there was considerable pain to be endured both in the debate itself and its outcome and so the listening must go on, not only to Scripture but also to one another.

And the fact of division in the world and the Church is surely something that we should face up to with courage and faith. So much energy goes into maintaining divisions instead of working for unity. It is my strong belief that one of the greatest benefits of this Conference will be our experience as bishops of pursuing a oneness of aim in the midst of diversity. That I believe, has strengthened rather than weakened our Communion.

But, if we have looked at the difficulties facing our Churches we have also perceived the effects in many Provinces of the Decade of Evangelism that was so wonderfully brought to our Communion by the last Lambeth Conference. We give thanks to God for all that has been achieved. We affirm under God that the Decade of Evangelism does not end in two years' time! Rather, the 20th century will, I believe, provide a unique opportunity of telling the story of Jesus Christ afresh to our world. Let every diocese aim to present our Lord as Saviour and Hope of the world and let us all seek to bring people to baptism and new life in Christ.

For through this marvellous Conference we have begun to see some of us for the first time, the growth and the vigour of the Communion. Anglicans are at work among

the very poor as well as among the most privileged. We have thus gained true insights into our interdependence as Provinces. We know now that we must ensure that our structures are more accountable; we know that we must find new ways of supporting the poorest parts of the Communion (often rich in faith and joy); we know that we must become a more outward looking and serving Communion; we know that we must share together our resources in training and Biblical scholarship.

And strengthened by our fellowship together we return

(Contd to Page 4)

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

லாம்பெத் மகாநாடு 98

கென்ற் பல்கலைக்கழகத்தில் நமது வாழ்க்கை

உதயதாரகை
 தாரகை ஒளி
 நட்பு என்பது அடிக்கடி
 பழுது பார்க்கப்பட்டு பேணி
 வளர்க்கப்பட வேண்டிய
 தொன்று.
 சாமுவேல் ஜோன்சன்

**இலங்கைத் தமிழர்
 களின் இக்கட்டான
 நிலை**

இன்று இலங்கைத்தமிழர்கள் இத்தியர் வம்ச வழியினர் உட்பட பலவிதமான இன்னல்களை அனுபவித்து வருகிறார்கள், என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். இதற்கு யார் காரணம் என்று கூறமுற்படவில்லை. தமிழ் பிரதேசங்களின் இயற்கை வளங்கள் அழிக்கப்படுவதும் தமிழ் மக்களின் வாசஸ்தலங்கள் சுவனிப்பார் அற்று சேழிந்து போவதும், ஆற்றல் படைத்தவர்களும், செல்வம் படைத்தவர்களும் நாட்டை விட்டு வெளியேறுவதும், இப்பொழுது சாதாரண நிகழ்ச்சிகள் ஆகிவிட்டன. "நாட்டு வைத்தியரும் இனி நம்புதற்கில்லை" என்றார். என்ற பாடல் வரிகள் சிலருக்கு ஞாபகத்திற்கு வரலாம்.

உலகெங்கும் பரந்த வாழும் இலங்கைத்தமிழர் இலங்கையை நினைத்து பெருமூச்சு விடுவதையும், எங்கெங்கோ ஒரு நாள் இங்கு திரும்பி வந்து வாழலாம் என்ற ஆசையை வளர்த்துக் கொண்டிருப்பதும், கண்கூடு.

உலகமக்கள் இன்று தமிழ் மக்களை இன்னொருவராகக் கருதலாம். ஆனால் உலகு விரைவில் இந்த நிலை மாறலாம். இலங்கையிலே ஒரு வேளை தமிழ் மக்கள் இழந்து போன தமது மதிப்பையும் உரிமைகளையும் பெற்றுக்கொள்வதற்கு காலதாமதம் ஏற்படலாம். ஆனால் உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் இலங்கைத்தமிழர் ஒன்றணியில் நிகழ்போகின்றார்கள் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டிய தொன்றாகும். இன்று பல ஜேரோமியிய அமெரிக்க அவுஸ்ரேலிய பல்கலைக்கழகங்களில் இலங்கைத் தமிழ் மாணவர்கள் பல அரிய சாதனைகளைப் படைத்து வருகிறார்கள். இந்த மாணவர்கள் தான் இன்னும் சில வருடங்களில் மேலை நாடுகளில் விஞ்ஞான, பொருளியல், கம்பியூட்டர், துறைகளிலே பெரும் செல்வாக்கு செலுத்தப் பிற்புகிறார்கள். அப்பொழுது உலக நாடுகள் இலங்கைத்தமிழரின் ஆத்தமையும், உழைப்பையும், கட்டுப்பாடான ஒழுக்கத்தையும் கண்டுக்கொள்வார்கள்.

ஆகையினாலே இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் கோரிந்து பேசக்கூடிய இக்கலை. தமிழர்! கடவுளை நம்பு! உனக்கு நல்ல காலம் வருகின்றது என்ற பாரதியின் அரிய சிந்தனையை மனநிதி கொள்ளுவோம்.

1998ம் ஆண்டு யூலை மாதம் காலை 8 மணிபோல் லண்டன் மாநகரை சென்றடைந்தோம். அங்கு நம்முடன் வந்த இளைஞர்களாகிய பேராயர் கிளெண்டனும் பேராயர் வசந்த குமாரும் கந்தர்புரியில் உள்ள கென்ற் பல்கலைக்கழகத்திற்கு எப்படி சென்றடைவது என்ற ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டார்கள். தம்மிடம் இருந்த Phone Card களை உபயோகித்து பலருக்கும் தொலைபேசியில் பேசினார்கள். இறுதியில் நாமெல்லாரும் விமான நிலையத்தில் இருந்து பஸ் வண்டி மூலமாக விக்டோரிய புகையிரத நிலையத்திற்கு செல்வதென்றும் அங்கிருந்து புகையிரத மார்க்கமாக கந்தர்புரி செல்வதென்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. ஒருவாறு ஒரு டபிள் டெக்கர் வண்டியில் எல்லாப் பெண்களையும் ஏற்றி நாமும் வெவ்வேறு இடங்களில் அமர்ந்து கொண்டோம். விக்டோரியா புகையிரத நிலையத்தை சென்றடைய காலை 11 மணி ஆகிவிட்டது. கந்தர்புரிக்கான புகையிரதம் 7ம் பிளட் பாரத்தில் இருந்து 1 மணிக்கு புறப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. புகையிரதத்தில் சன நெருக்கடி அதிகமாக இருந்தாலும் நம்மிடையே நகைச்சுவை கதைகளுக்குக் குறைவில்லை எல்லாரும் தமாஷாக பேசினார்கள். ஒரு பேராயர் "நான் எவ்விதமும் மகாராணியார் என்னை விமான நிலையத்திற்கு வந்து வரவேற்பார் என்பதல்லவோ எண்ணியிருந்தேன்" என்று கூறினார். பிற்பகல் 3:30 மணி போல் கந்தர்புரி கிழக்கு என்ற புகையிரத நிலையத்தை சென்றடைந்தோம். அங்கிருந்து கென்ற் பல்கலைக்கழகத்தை சென்றடைய வேண்டும். இரண்டிரண்டு பேராயர்களாகக் கூட்டு சேர்ந்து ஒவ்வொரு மோட்டார் வண்டியை பிடிப்பதென தீர்மானிக்கப்பட்டது. நானும் எனது பாரியாரும் ராயல்சீமா பேராயர் பிரடிக்சாவர்களும் பாரியாரும் ஒரு மோட்டார் வண்டியில் ஏறினோம். கந்தர்புரி கிழக்கு புகையிரத நிலையத்தில் இருந்து கென்ற் பல்கலைக்கழகத்திற்கு ஐந்து பவுன் தான் எடுப்பார்களாம். எம்மைக் கூட்டிச் சென்ற மோட்டார் வண்டிச்சாரதி இருபது பவுன் பெற்றுக்கொண்டு சென்று விட்டார். ஆனால் ஆரம்பத்தில் நாம் கற்றுக் கொண்ட பாடம் பின்னர் உதவியாக இருந்தது.

கென்ற் பல்கலைக்கழகத்தில் Ruther Ford கல்லூரியில் எனக்கும் எனது பாரியாருக்கும் தங்குமிட வசதி செய்யப்பட்டிருந்தது. எங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட அறையும் வசதிகளும் மிச்சார கருவிகளும் ஒரு ஐந்து நட்சத்திர ஹோட்டெலையே ஞாபகமுடையன. அந்த கல்லூரியின் விடுதிச் சாலைக்கு பொதுப்பாக இருந்தவரை Head Porter என்று குறிப்பிடுவர். இவர் நம்மிடம் நாலு திறப்புக்களை கையளித்து விட்டு எமது பெட்டிகளை தூக்கி செல்ல சில உதவியாளர்களையும் அனுப்பினார். எம்மோடு வந்த மற்றைய பேராயர்கள் வெவ்வேறு கல்லூரிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். சென்னை பேராயரும் கிழக்கு கேரள பேராயரும் நத்தியால் பேராயரும் நாம் தங்கியிருந்த கல்லூரியிலே தங்கினார்கள்.

லாம்பெத் கருக்கூடுகிறது Lambeth Gathers

ஆகஸ்ட் மாதம் 17ம் திகதி மாலை பதிவு செய்தல் என்ற நிகழ்ச்சி மாத்திரமே இருந்தது. ஒரு மகாநாடு எப்படி ஒழுங்கு செய்யப்படவேண்டும் என்பதற்கு லாம்பெத் 1998 இலக்கணம் வகுத்துக்காட்டியது. மகாநாட்டுக் காரியாலயத்திற்கு சென்று எமது பெயரை சொன்னவுடன் அங்கிருந்த ஊழியர்கள் தமது கம்பியூட்டரை பார்த்து விட்டு நம்மைப் பற்றிய சகல விவரங்களையும் அள்ளி விசினார்கள். நாம் எத்தனையாம் ஆண்டு பிறந்தோம்! எத்தனையாம் ஆண்டு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டோம்!! உட்பட சகல விவரங்களும் அங்கே காணப்பட்டன. ஆங்களுக்கு ஒரு நல்ல நூல்கள்! பாட்டு புத்தகங்கள், மகாராணியாரின் அழைப்பிதழ் பிரதம மந்திரியாரின் விருந்திற்கு அழைப்பிதழ், சமுதத்தில் அணிந்து கொள்ள பெயர் பட்டியலுடன் வெள்ளியில் செய்யப்பட்ட ஒரு மாலை. அந்த பெயர்ப்பட்டியலில் தமது பெயர், ஆதினம், நமக்குக் காலை உணவு எங்கே? மதிய உணவு எங்கே? இரவு உணவு எங்கே? என்ற எல்ல விவரங்களும் அதில் குறிக்கப்பட்டிருந்தன. சில பேராயர்கள் அதிஷ்ட சாவின! தாம் தங்கி இருந்த கல்லூரியிலே அவர்களுக்கு சகல உணவுகளும் வழங்கப்பட்டன. சிலர் ஒவ்வொரு உணவுக்கும் இரண்டு கிலோ மீட்

தர் நடக்க வேண்டியிருந்தது 17ம் திகதி நிகழ்ச்சி ஒன்றும் இல்லாத காரணத்தால் நாம் கென்ட் பல்கலைக்கழகத்தை சுற்றிச் சுற்றி பார்த்தோம். பேராயர்களுக்கு தொலைபேசி வழங்குவதைக் கூடியளவு தவிர் த்திருந்தார்கள். எனவே பக்ஸ் அனுப்பக் கூடிய இடங்களையும். தொலைபேசி உள்ள இடங்களையும், பணத்தை மாற்றக்கூடிய வங்கிகளையும் ஆராய்ந்தறிவதில் ஈடுபட்டோம். இரவு நெருங்க நெருங்க பேராயர்கள் வந்து சேர்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். சிலர் தமது சொந்த மோட்டார் காரர்களில் வந்து சேர்ந்தார்கள். வந்திருந்த ஆண்டில் 90 வீதம் பேராயர்கள். எனவே எவரையும் பிடிப்பி என்று கூப்பிடுவது சௌகரியமாக இருந்தது. நாம் தென்னிந்திய பேராயர்களோடும் வடஇந்திய பேராயர்களோடும் பாகிஸ்தானியபேராயர்களோடும் கூட்டம் கூட்டமாக பேச ஆரம்பித்தோம். சிலர் சிறந்த தலைமைப்பண்பு கொண்டவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். பஞ்சாப் பேராயர் சந்துலால் அவர்களுக்கும் லாகூர் பேராயர் அலெக்சன் மாலிக் அவர்களும் எருசலேம் பேராயர் கப்டி அவர்களும் எந்த துறையில் இறங்கி இருந்தாலும் தலைவர்களாக இருப்பார்கள். என்று எனக்குள் எண்ணிக்கொண்டேன்.

கென்ட் பல்கலைக்கழக ஊழியர்கள் இப்படியான நிகழ்ச்சி (04ம் பக்கம் பார்க்க)

வாழும் எழுத்துக்கள்

சபைப் பொருளாளனுக்கு உரிய பிரமாணங்கள் மட்டாய் செலவுசெய். நேர்மையாய் மிச்சம் பிடிக்கக்கூடியது எதையும் மிச்சம்பிடி. பொருட்களை வாங்குவதிலும் அதிகம் செலவழியாதே. கடன்படாதே. கொடுக்க வேண்டிய காசை வாரம் முடியுமுன் கொடு. உதவி தேட்பவர்களைக் கோபத்தோடு பாராதே. அல்லது அவர்களோடு பட்ச சாய்ப்பிசைத்தவராதே. உதவி செய்ய முடியா விட்டால் அவர்களுக்கு மனவருத்தம் உண்டாக்காதே. நன்றி தெரிவிக்க வேண்டும் என்று காத்திராதே. ஜோன் வெல்லி

Youth Secretary For The Synod

Mr. Vinod Victor a Post Graduate in English and History and a Graduate in Theology through U. T. C. has been chosen and appointed from 1st June 1998 as Youth Secretary for the Synod of the C. S. I.

Thieves at Anaicoddai

On Monday the 7th September a shop at Anaicoddai junction was opened by robbers and articles worth Rs 10,000 had been removed. Apart from the provisions, young coconuts and plantains in the shop were also taken.

Another thief got into a house at Anaicoddai before the doors were locked for the night and hid himself till midnight. In the mid-night he tried to snatch the gold chain of the lady of the house. When the lady shouted for help the thief ran away with out the chain.

To Our Readers In USA MORNING STAR

Annual Subscription \$ 15

Life Subscription \$ 150

MORNING STAR Bank A/C

16400760 - 01

Commercial Bank, Wellawatte
Colombo - 06

Kindly send Your Subscription
and Address to:

Mr. N. S. P. Thampoe,
39, Fussles Lane,
Colombo 06,
Sri Lanka

OR

Rev. Tom Biossom,
743, Pleasant run Parkway,
South Drive,
Indianapolis, In: 46203 -
3914, U S A

(316) 784 - 8343

Your Morning Star will be
sent directly from Vaddukoddai
Manager

லாம்பெத்...

களை அடிக்கடி நடத்தி இருக்க வேண்டும்! அவர்களுடைய பொறுமையை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. சில பேராயர்கள் முதல் நாளிலேயே திறப்புக்களை தொலைத்து விட்டு ருப்ளிகேற் தாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். முகல் நான் இரவு இவ்வாறு நீண்ட நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்து விட்டு எமது அறைகளுக்கு திரும்பிச்சென்றோம்.

18ம் திகதி மத்தியானம்வரை பேராயர்கள் வந்துகொண்டேயிருந்தனர். கிறீன்லாந்தில் இருந்து எக்சிமோ பேராயர்கள். மெக், சிகோவில் இருந்து செவ்விர்திய பேராயர்கள் ஆபிரிக்காவில் இருந்து கறுப்பின பேராயர்கள், வட அமெரிக்காவில் இருந்து செவ்வத்தில் புரளும் பேராயர்கள். யப்பான், பிலீப்பின்ஸ், பர்மா, முதலிய இடங்களில் இருந்து மங்கோலிய பேராயர்கள் எல்லாருமே வந்து சேர்ந்தார்கள். நாகரிகத்திலும் கலாச்சரத்திலும் கல்வியிலும் எத்தனை வேறுபாடுகள்? ஸ்கொட்லாந்து, இங்கிலாந்து அமெரிக்கா போன்ற இடங்களில் இருந்து வந்து பேராயர்களிடமிருந்து நாம் கற்றுக் கொண்டவை அதிகம். அதனைப் போலவே தென் அமெரிக்கா தென்ஆபிரிக்கா முதலிய இடங்களில் இருந்து வந்த பேராயர்களில் சிலர் மேலத்தேய நாகரிகத்தினால், சிறிதளவேனும் பாதிக்கப்படாமல் இருந்தனர். தென்ஆசியாவில் இருந்து வந்த பேராயர்களுக்கு சேவதற்கு கற்றுக்கொடுக்கத் தேவை இல்லை! எந்த விஷயத்தை எடுத்தாலும் அவர்கள் வெளு வெளுவென்று வெளுத்துக் கட்டி விடுவார்கள்.

முகலாவது நிகழ்ச்சி லாம்பெத் கருக்கூடுதல் என்பதாகும். இது 18ம் திகதி மாலை நடைபெற்றது. இது தொடக்க ஆராதனையன்று. ஒருவரை ஒருவர் சந்திக்கிற நிகழ்வையாகும். இதனை பேராயர்கள் ஒருவருக்கொருவர் HELLO சொல்லும் கூட்டம் என்றே கூறிக்கொண்டார்கள். கெண்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்த இரண்டு முக்கியமான மண்டபங்களில் இச்சந்திப்புக்கள் நடைபெற்றன. மகாநாட்டின் தலைவர்கள், செயலாளர்கள், ஆராதனைக்குப் பொறுப்பானவர்கள். அறிமுகம் செய்து வைக்கப்படனர். ஒரு மண்டபத்தில் ஒரு செயலாளர் இல்லை என்றால் அவர்வெள்ளித் திரையில் பேசுவது போன்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி இருந்தார்கள். அடுத்த நாள் நடைபெறவிருந்த தொடக்க ஆர

Pastoral...

to our diocese more ready to serve that Communion and all its members. Thank you, brothers and sisters, for making it possible for us to meet in Canterbury, because in meeting here we believe we have glimpsed something precious of the glory of God in the 'face of Jesus Christ' and the nature of a serving ministry which comes from following him.

And in the words of St Paul, from that letter which challenged us so very deeply, we salute you from the Lambeth Conference: Finally, brothers sisters... agree with one another, live in peace and the God of love and peace will be with you.

May God bless you in our faith and life together.

Dr. W. Robert...

was a barrier between missionary bodies and the native Christians. The good bishop called for a fuller identification partnership and even friendship between the missionaries and the people they served. In this context, Bob Holmes will always be remembered as a very genuine friend of Jaffna and its people. He became so much a part of us. There is hardly anyone of his calibre left behind to call a friend one in whom we can confide and pour out our hopes and fears! We shall miss him most dearly. Adieu dear friend. May God bless your treasured memory amongst the hundreds of your friends left behind in Sri Lanka.

Rajan Kadirgamer
(A friend of 51 fruitful years)

தனைக்கு பயிற்சிகள் நடைபெற்றன. சந்தர்ப்புரி பேராயரின் இறுதி ஜெபத்துடன் கருக்கூட்டல் என்னும் நிகழ்ச்சி முடிவுற்றது. இந்த மகாநாட்டின் செயலாளர்கள் பீற்றர்சன் அவர்களும் இசைக்கு பொறுப்பாகவிருந்த மகி ஹமில்டன் அம்மையார் அவர்களும் JEFF அவர்களும் என் உள் ளத்தில் நீங்கா இடம் பெற்றுக் கொண்டனர்.

S. J.

Dr. W. R. Holmes

A 'News item' that appeared in the 'Morning Star' of 31-10-1947:

A New Professor for Jaffna College

Dr. & Mrs. W. Robert Holmes arrived at Vaddukoddai with their two children on 26th October. Dr. Holmes will take up duties as Professor of History in the Degree classes at Jaffna College immediately. Both Dr. & Mrs. Holmes are Graduates of Wheaton College in Illinois. He has been teaching at North Park College in Chicago since obtaining his Ph. D in History at the University of Illinois. He has also done part of the B. D. Course at Chicago Theological Seminary. Dr. Holme's home is in Chicago while Mrs. Holmes comes from Schenectdy, NY, where their family physician is Dr. Jameson formerly of Manipay Hospital. The Holmes left New York on September 18th and travelled as far as Bombay with M. H. Harrison. They report that there were least 140 missionaries on their ship, embarking in Bombay. They themselves came overland from Bombay. They are the full term Missionaries to be appointed to this field from America in ten years.

IN MEMORIAM

Rt. Rev. Dr.

Sabapathy Kulandran

Born 23 - 09 - 1900

Called to Rest 14 02 1992

Fondly remembered on his birthday.

But thanks be to God Who gives us victory through our Lord Jesus Christ

I Cor 15 : 57

Jaffna Diocese Church of South India.